

SOVIET TROOPS/GETTY

De Koningen van het Oosten

Hij had Gelijk - deel vier - Azië

-
- [22-12-2021](#)

De Koude Oorlog was een tijd van angst. Terwijl de mensen wegwijnden onder de Communistische tirannie achter het IJzeren Gordijn, bouwden twee grootmachten aan uitgebreide ruimte- en raketprogramma's die de beschaving bedreigde met nucleair uitsterven. Gedurende meer dan vier decennia bleef de wereld aan de grond genageld door de Amerikaans-Sovjet patstelling. In de jaren '80 had de wapenwedloop angst gecreëerd voor de mogelijkheid van een nucleaire winter en 'globale overkill'.

Niemand leek een antwoord te hebben op de verbijsterende problemen van de Koude Oorlog. Niemand, behalve een uitzonderlijke nieuwsvoorspeller. Te midden van de kakofonie van nieuwsberichten die in die tijd naar voren kwamen, was er die eenzame stem die riep: "Rusland zal Amerika *niet* aanvallen!"

Herbert W. Armstrong verklaarde herhaaldelijk—jaren voor de val van de Sovjet Unie—dat de USSR niet een macht was om te vrezen. De echte macht om voor uit te kijken was volgens hem een uit 10 landen bestaand "Verenigde Staten van Europa" dat zich in de komende jaren zou vormen. Hij zei dat Rusland een bedreiging voor de wereld zou blijven—alleen niet op de manier waarop de meeste Westelingen dachten. Rusland zou zich economisch en militair aan China verbinden, profeteerde hij, om uiteindelijk een gigantische Aziatische grootmacht te vormen zoals de wereld niet eerder heeft gezien.

Zelfs voor de 2e Wereldoorlog uitbrak, voorzag de heer Armstrong de opkomst van deze twee grootmachten. In de *Plain Truth* uitgave van juni/juli 1934 verkondigde hij, "De Schrift profeteert over twee grote militaire machten die opkomen in de laatste dagen—één vormt de herleving van het Romeinse Rijk door een federatie van 10 landen op het grondgebied van het oude Romeinse Rijk; de andere ... *Rusland, met zijn bondgenoten ... waarschijnlijk China of Japan*" (nadruk geheel van ons).

Weinig mensen luisterden echter naar zijn voorspellingen. Velen grinnikten over verklaringen zoals deze die verscheen in de *Plain Truth* uitgave van December 1956: "Wij hebben gewaarschuwd dat het *niet* Rusland is die ons zal veroveren - het is niet Rusland die Europa zal veroveren ... het is een Unie van fascistische landen in Europa die een derde macht in de wereld zullen vormen en op zullen komen om de democratieën van Noordwest Europa en Amerika te veroveren!"

Vergeet niet: Deze verklaring werd gedrukt op het hoogtepunt van de Koude Oorlog!

Tijdens de openbare onzekerheid over de Berlijn-crisis van 1961 en de Cubaanse raketcrisis van 1962, verklaarde de *Plain Truth* categorisch dat de V.S. de Sovjet Unie NIET HOEFDE TE VREZEN. "De Russen zullen zich eerder terugtrekken, of toegeven op vrijwel elk punt van belang, in plaats van een oorlog met Amerika beginnen" (Oktober 1962).

De heer Armstrong bleef tot aan zijn dood op 16 januari 1986 duidelijke voorspellingen doen over de belangrijkste wereldgebeurtenissen. Toch geloofde niet veel mensen hem. Maar een kort aantal jaren nadat hij stierf, stortte de USSR ineen en roestte het IJzeren Gordijn weg. Opeens verloor het "kwade rijk" zijn positie in Oost Europa en leek de Communistische dreiging voor Amerika inderdaad te verminderen. De Koude Oorlog was voorbij. Daarnaast verscheen er

een herenigd Duitsland—precies zoals de heer Armstrong had verklaard!

In de jaren die volgden zijn de profetieën van de heer Armstrong nog intenser tot leven gekomen. We zien steeds meer gebeurtenissen die leiden naar de vervulling van wat hij zei dat zou gebeuren, op basis van het zekere woord van Bijbelse profetie. Een gigantische Aziatische supermacht, met een gemoderniseerd Rusland en China aan het roer, zal drastische invloed hebben op het verloop van de geschiedenis. Dit opkomende machtsblok—een conglomeraat van volken dat uit éénvierde van de wereldbevolking bestaat—zal nauw betrokken zijn bij de turbulente stroom van gebeurtenissen die zal leiden tot de afsluiting van 6000 jaar zelfbestuur voor de mensheid!

“Van tijd tot tijd gebruiken nieuws commentatoren—bij het beschrijven van de komende catastrofale militaire strijd om wereldcontrole—de bijbelse uitdrukking *Armageddon* uit Openbaringen 16:16. Maar wat zij niet noemen is een opvallende profetie over ‘Armageddon’ gevonden in Openbaringen 16:12. In dit vers lezen we dat “de weg van de koningen van het oosten” wordt voorbereid!” (*Plain Truth*, december 1962).

Wie zijn deze “koningen van het oosten”? Het is cruciaal voor ons hun identiteit te begrijpen als wij willen weten waar de moderne landen in de bijbelse profetie passen. Uw Bijbel—voornamelijk in de boeken Genesis, Jeremia, Ezechiël en Openbaringen—identificeert deze leiders of landen als *Meshech, Tubal, Gogen Magog*.

De heer Armstrong wees erop dat “Er is algemene overeenstemming onder profetie-studenten dat ‘Gog’ in het land ‘Magog’ het uitgestrekte gebied van noord Eurazië vormt dat zich uitstrekt van de Baltische Zee tot aan de Stille Oceaan. ‘Meshech’ is Moskou, ‘Tubal’ is Tobolsk. De marge in de Bijbel zegt ‘Prins van Rosh’, en dat is Rusland” (*Plain Truth*, april 1981).

Historisch gezien zijn de betrekkingen tussen deze landen wankel—in het bijzonder tussen Rusland en China. Eeuwenlang hebben deze twee naties gearzeld tussen conflict en samenwerking. In de afgelopen jaren hebben deze twee burenen een nauwere band gesmeed—om diverse redenen. (Voor verdere uitleg kunt u ons gratis boekje *Russia and China in Prophecy / Rusland en China in Profetie* aanvragen.)

Oost Europa’s Afscheiding

Eén van de belangrijke gebeurtenissen waarvan de heer Armstrong zei dat het de bouw van dit Aziatische blok mogelijk zou maken was dat Oost Europa aan de grip van de USSR zou ontglippen—*iets dat sinds 1989 is gebeurd*.

Al in april 1952, terwijl West Duitsland bezig was met wederopbouw na tot as te zijn gebombardeerd in de 2e Wereldoorlog, schreef de *Plain Truth*, “Rusland zou Oost Duitsland terug kunnen geven aan de Duitsers en wordt gedwongen zijn controle over Hongarije, Tsjechoslowakije en delen van Oostenrijk op te geven om de unie van 10 landen te voltooien.”

Let op wat de heer Armstrong schreef in een boekje dat voor het eerst gepubliceerd werd in 1955—meer dan 4½ decennia vóór Oost Europa zich afsplitste van de Sovjet-Unie: “Sommige van de Balkan landen zullen zich losmaken van achter het IJzeren Gordijn. Rusland heeft naar alle waarschijnlijkheid reeds Tito’s Joegoslavië verloren. Rusland zal waarschijnlijk steeds meer van zijn Oost Europese satelliet-staten verliezen.”

Niet veel mensen zouden die uitspraak toen hebben geloofd, of het verslag van de *Plain Truth* van het jaar erop: “Communistische onderdrukking in Oost Europa wordt omvergeworpen. ... We hebben jaren van te voren aangetoond wat zou gebeuren met het noodlottige imperium van Rusland in Oost Europa. Deze profetieën staan al 1900 jaar in uw Bijbel. Maar de wereld, en de kerken van deze wereld, hebben geweigerd om ze te geloven” (december 1956).

De heer Armstrong vermoedde ooit dat de afscheiding van Oost Europa eerder zou plaatsvinden dan het geval was. Deze gebeurtenissen werden iets langer uitgesteld dan hij (en ieder ander) verwachtte. Zoals de wijze Salomo millennia geleden zei, “Alles heeft een bestemde tijd, en alle voornemen onder den hemel heeft zijn tijd” (Prediker 3:1). Omstandigheden waren nog niet helemaal rijp mid jaren ‘50.

In januari 1957 schreef de heer Armstrong, “Als het juiste psychologische moment aanbreekt, zullen een aantal van deze naties wegbreken van Moskou, en de wereld zal zich verbazen over het feit dat zij eerder een geheim pact gesloten hadden met Duitsland, Italië, Spanje en andere Europese landen in een fascistisch verenigd Europa! Een ander erg belangrijk bewijs van deze trend, dat aantoonde dat deze satelliet-staten zich in werkelijkheid van Moskou afkeren en zich meer naar het Westen keren, is het feit dat de Rooms Katholieken in deze landen opnieuw hun vrijheden worden toegestaan.”

Dat “juiste psychologische moment” was eindelijk aangebroken na de val van de Berlijnse Muur in 1989! Deze profetie heeft zich voor onze ogen ontplooid.

Ja, de Russen geloofden jarenlang dat het Westen elke mogelijkheid in hun macht zouden gebruiken om de Oost Europese satelliet-staten binnen hun invloedssfeer te krijgen. De Russen vreesden vooral dat West Duitsland deze middelen zou gebruiken om sommige Balkan-landen uit de invloedssfeer van de Sovjets te trekken.

Nu kunnen we zien dat veel van de Oost-Europese landen *wel degelijk* aan de klauwen van Sovjet-Rusland zijn ontsnapt! Deze landen zijn de Tsjechische Republiek, het voormalig Oost Duitsland, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Roemenië en de landen die ooit Joegoslavië vormden. Elk van deze vormt reeds een deel van de Europese Unie.

Gedurende de Koude Oorlog- periode, *waren de inzichten van de heer Armstrong correct*

Waarom is het verlies van deze Oost Europese staten belangrijk? Omdat het de westelijke grensverdediging van Rusland drastisch verzwakt. Rusland heeft geleerd, na driemaal in twee eeuwen onder een Europese invasie via Polen te hebben geleden, dat het een sterke buffer behoeft tegen Duitsland op zijn westelijke flank. Uit angst voor de opkomst van een Duits-gedomineerd rijk in het westen, probeert Rusland een buffer te creëren in de Oekraïense Laagvlakte en zijn invloed in de Kaspische regio weer te laten gelden. Het heeft de Europese afhankelijkheid van Russische olie in dit proces als een krachtige hefboom gebruikt. Het zou niets liever willen dan de voormalige USSR Gemenebest van Onafhankelijke Staten (Armenië, Azerbeidzjan, Georgië, Kazachstan, Kirgizië, Moldavië, Tadzjikistan, Turkmenistan, Oekraïne en Oezbekistan) terug te brengen in de Communistische Moederschoot.

Tegelijkertijd zoekt Rusland, om tegenwicht te bieden tegen de uitbreiding van de EU, toenadering tot zijn Aziatische verwanten.

Centraal en Zuidoost Azië

Gedurende de Koude Oorlog periode speelden Rusland en China continu een kat en muis spelletje. Voor het grootste deel had Rusland de overhand. China begon echter na de Koude Oorlog met het maken van enorme winsten. Beide landen hebben hun ogen gefixeerd op het veroveren van Centraal Azië, Indo-China en Zuidoost-Azië. Hun uiteindelijke doel, aldus de heer Armstrong, is niet alleen grensverleggende expansie maar controle van de wereld!

De *Plain Truth* van december 1959 onthulde een aantal van deze Communistische plannen—inclusief de plannen van Rusland en China om een coalitie te vormen! “Rusland’s programma is niet in eerste instantie het veroveren van Europa en het aanvallen van de Verenigde Staten. *Het Communistische programma, wat onze leiders zouden moeten weten, roept eerst om de inbeslagname van Azië.* Lenin schreef dat de weg naar Parijs, Londen en New York via [Beijing] en Delhi loopt. ...

“Een deel van het Communistische plan is om India en Pakistan in een enorme bankschroef te plaatsen tussen Rusland en China. ... Rood China houdt vol dat het een wettelijk recht heeft op niet alleen Tibet, maar ook veel delen van Indië en Zuidoost Azië. ... Hun eeuwenlange constante droom is om de wereld te veroveren! ... *China weet echter dat het in deze sterk geïndustrialiseerde eeuw deze droom alleen kan bereiken als bondgenoot van Rusland.* ...

“China is nu klaar om de rest van Azië te gaan verslinden met geheime militaire steun van Rusland. De plannen werden bloot gelegd in [de Koreaanse Oorlog]. China, niet Rusland, greep in in Korea. Korea werd verdeeld. China, niet Rusland, lanceerde aanslagen in IndoChina en nam de controle over Noord Vietnam over. Vietnam werd verdeeld. Vervolgens namen de Chinese Communisten heel Tibet over. Vanuit Tibet plannen de Chinezen de verovering van India door haar op te delen en stukje bij beetje te verslinden!”

In 1959 was een dergelijke prognose van Chinees overwicht en alliantie met Rusland heel ongebruikelijk. In feite, zelfs terwijl de Verenigde Staten zich op het hoogtepunt van wereldmacht bevond, waarschuwde de *Plain Truth* voor Amerika’s dreigende tegenslagen in Vietnam door de handen van China. Let op dit stuk uit de uitgave van november 1961: “Na vrijwel op de rand van een volgende ‘Korea-type’ oorlog te zijn met betrekking tot Laos, zal de Verenigde Staten vrijwel zeker een belangrijke strijd in Thailand of ZUID VIETNAM moeten vechten” In mei 1968—zeven jaar voor de onvoorwaardelijke overgave van Zuid Vietnam tot het communisme—verklaarde de *Plain Truth*, “Bijbel profetie onthult dat zelfs Amerika, met al zijn nucleaire spierballen, niet kan voorkomen dat Zuidoost Azië uiteindelijk wordt overspoeld door het communisme.”

China, met hulp van de USSR, bleef tijdens de jaren ‘60 druk uitoefenen op Midden en Zuidoost Azië. In december 1962 rapporteerde de *Plain Truth* over het Chinees-Indische grensconflict. “[De Sovjets] bevoorraden de Chinezen met technische knowhow en laten de 600 miljoen mensen van China de rest van Azië opslokken! ... Het is onderdeel van hun propaganda dat deze gebieden ooit onder Chinese controle waren.”

De *Plain Truth* bleef gedurende de volgende jaren de Sino-Russische affiniteit volgen. In juli 1966 werd deze opzienbarende voorspelling gedaan: “India weet dat Rood China een enorme troepenmacht aan de Indiase grens aan het opbouwen is. India weet dat Rood China de atoombom heeft, en waarschijnlijk de waterstofbom. Dat betekent, onder de meest dringende overwegingen van nationale veiligheid, dat *India de bom moet hebben!* Louter als defensieve maatregel tegen Rood China natuurlijk. Maar dan is er Pakistan ... [welke] een natie is, geboren uit gewelddadige haat tussen Hindu’s en Moslims. *Als India bommen zou bouwen, dan zouden Pakistanen in hun wanhoop gedwongen worden tot groter machtsvertoon—zij zouden gedwongen worden om nucleaire wapens te verkrijgen!*”

Tegen 1998 hadden zowel India als Pakistan nucleaire bommen getest waarbij ze zichzelf abrupt leden verklaarden van de exclusieve nucleaire club!

Bovenop het uitoefenen van druk op Midden Azië, zou China ook proberen sommigen van zijn eiland-buren in zijn greep te krijgen. Aangaande deze kwestie is het de praktijk van de Westerse leiders geweest te proberen China te sussen door vredesbesprekingen—vaak tevergeefs. De zeer niet-politiek correcte *Plain Truth* van de jaren ‘60 nam geen blad voor de mond ten aanzien van dit probleem.

“De Aziatische geest is totaal verschillend van de Occidentale [Westerse] geest. Het redeneert niet op dezelfde wijze. We kunnen onszelf proberen wijs te maken dat onze dollars, handelsmissies, militaire adviseurs- en wapentransporten, onze ziekenhuisschepen, onze missies, onze voedselvoorzieningen allemaal helpen om het oprukkend gevaar van communisme in deze Oosterse landen in te dammen—*maar wij falen!* Deze simpele volken zijn *onder de indruk van kracht, niet van praten*. Zij voelen een veel nauwere verwantschap met andere volken in de Aziatische sfeer dan met de verre ‘Yankees’ met gebuiken, talen en religies die totaal anders zijn dan die van hen” (november 1961).

Het huidige Rusland en China

Ondanks de haat-liefde verhouding van Rusland en China in het verleden, is er sinds het einde van de Koude Oorlog weer een oplevende samenwerking tussen de twee naties.

In 1989 bezocht de Russische President Mikhail Gorbachev China om de banden te herstellen en een nieuwe impuls te geven aan het beslechten van scheidslijnen die al eeuwenlang betwist werden. Verdere stappen werden in 1991 genomen toen Rusland en China een officiële grensovereenkomst tekenden.

In april 1997 kwamen China, Rusland, Tadzjikistan, Kazachstan en Kirgizië bijeen om een akkoord te tekenen in Moskou over troepen vermindering en veiligheid bevorderende maatregelen langs de 4.700 mijl lange grens tussen de voormalige Sovjet Unie en China. Enkele maanden later, in november, verscheen er een duidelijk signaal van hun intentie tot onderlinge samenwerking: de Russische President Boris Yeltsin en de Chinese President Jiang Zemin ondertekenden een formele verklaring die een einde maakte aan verschillen over de uitvoering van de grensovereenkomst uit 1991.

Deze wet leek te bevestigen dat Rusland en China, die lang aarzelden tussen het zijn van vrienden of vijanden, een nieuw tijdperk binnenstapten van samenwerking in een strategisch partnerschap om de dominantie van de V.S. te bestrijden. Als voorbeeld, tussen 1991 en 1997 gaf China 6 miljard dollar uit aan Russische wapens. Een andere belangrijke poging tot eenmaking was een ‘joint venture’ in 1998 om een kerncentrale te ontwerpen en te bouwen in China. In juni 1999 tekenden de twee landen een contract om Chinese militairen te trainen in militaire scholen van Rusland.

Onder de leiderschap van Yeltsin’s opvolger, Vladimir Putin, werden de Sino-Russische relaties verder verbeterd. In juli 2001 tekenden Rusland en China een “vriendschap-samenwerking” verdrag. Sindsdien hebben andere economische en militaire verdragen het vertrouwen en de samenwerking verbeterd. De twee naties hielden gezamenlijke militaire oefeningen in 2005 en opnieuw in 2007. Velen zagen deze oefeningen, georganiseerd door de Shanghai Samenwerking Organisatie, als de symbolische opkomst van een militair blok dat uiteindelijk kan concurreren met de Navo.

De handel tussen Rusland en China bloeide in de jaren ‘90 op. In 2000 vonden 8 miljard dollar aan jaarlijkse transacties plaats tussen die twee. Tegen 2008 had de Russisch-Chinese handel een sprong gemaakt naar een ongelofelijke 56,8 miljard dollar. China is nu de grootste handelspartner van Rusland. In feite, aangezien de economische partnerschappen hun wederzijds voordeel hebben bewezen, brengt het vooruitzicht om andere behoeften in te vullen Rusland en China nog dichter bij elkaar—vooral met betrekking tot energie voorziening. Van alle landen is Rusland uniek in staat en bereid om de betrouwbare bron van energie te leveren die nodig is om te voorzien in de snelle industriële en economische groei van China. Rusland heeft de olie, het aardgas, het uranium en de nucleaire technologie die nodig is om stroom te leveren aan de miljarden bewoners van het meest bevolkte land op aarde.

Het is evident dat zowel de Russische als de Chinese ambtenaren popelen van verlangen om nieuwe allianties te vormen en Amerika’s dominantie in wereldzaken te bestrijden.

Sino-Russische betrekkingen zijn ontstaan uit gemeenschappelijke belangen. Beide delen gemeenschappelijke defensie problemen, waaronder de opkomst van de radicale Islam in en rond Centraal Azië, de uitbreidende Westerse macht via de Navo, en het vooruitzicht te kunnen profiteren van een verzwakt V.S. Er lijkt geen alternatief te zijn voor deze grootmachten. Ze delen gemeenschappelijke filosofieën op economisch, politiek en militair gebied—en beide hebben een gemeenschappelijke vijand in het Westen.

De manier waarop China decennia lang een tegenwicht bood voor de Russische aanwezigheid in Azië gaf de Verenigde Staten een geopolitiek voordeel. Maar die vergelijking is veranderd nu Rusland en China een militair bondgenootschap hebben gevormd!

Beide landen plukken de vruchten in het besef dat hun bestaan afhankelijk is van goede relaties met elkaar.

De Toekomst

De *Plain Truth* van oktober 1973 voorspelde dat de democratische vooruitgang in Communistisch Azië uiteindelijk zou mislukken. Het verklaarde eveneens dat Russische en Chinese leiders de vorming van een alliantie tussen socialistisch-communistische landen aan het overwegen waren: “De Communisten zijn niet opeens ideologisch veranderd. Zij geloven niet opeens dat hun systeem onwerkbaar is. Noch hebben de Communisten hun hoop opgegeven om de wereld naar het socialisme te leiden. *Maar zij beweren dat hun doelen kunnen worden bereikt door middel van vreedzame coëxistentie*”

God heeft de uiteindelijke uitkomst van deze opkomende Aziatische alliantie geprofeteerd. Met behulp van deze profetieën hebben de heer Armstrong en de schrijvers van de *Plain Truth*, evenals de redactie van de *Trumpet*, jarenlang nauwkeurig

gewaarschuwd wat er voor Azië op komst was. De heer Armstrong stierf in 1986, maar de *Trumpet* blijft verkondigen dat een nucleaire 3e Wereldoorlog in aantocht is! Bijbelse profetie is een krachtige ondersteuning van de heer Armstrong's bewering dat "de koningen van het oosten" een nog diepere relatie zullen smeden in de komende jaren—en uiteindelijk een belangrijke rol zullen spelen in de komende strijd van Armageddon!

Hoewel Amerika en Engeland bestemd zijn te vallen, zeggen we nog steeds dat het niet Rusland is, noch een Russisch-Aziatisch conglomeraat, waar deze landen bang voor moeten zijn. Het is Duitsland en het heropgerichte "Heilige" Romeinse Rijk! Sommigen zullen spotten—zelfs vandaag nog. Zij zeggen dat de Koude Oorlog voorbij is en we in de nabije toekomst niet hoeven te vrezen voor een "hete" oorlog. Maar God heeft geprofeteerd dat onze wereld op het punt staat *door elkaar geschud* te worden!

Onze boodschap is echter niet alleen "kommer en kwel." Net na deze zware tijden die voor ons liggen volgt ongelofelijk *goed nieuws*! Dat is het grootste nieuws ooit! Geen van de grote nieuwstijdschriften verkondigt dat nieuws. Zij geloven het gewoon niet!

Dat goede nieuws gaat over het evangelie van het Koninkrijk van God. (Het woord *evangelie* betekent "goede nieuws.") Dit wereldwijde werk verkondigt actief de crisis aan het einde van dit tijdperk—de crisis waarover de grootste nieuwsverkondiger alle tijden, Jezus Christus, in Mattheüs 24 waarschuwde. Wij kondigen een crisis aan die een nieuw en beter tijdperk zal inluiden, waarin alle mensen overal zullen beginnen om vrede en welvaart te ervaren onder God's goddelijke heerschappij.